

Tisztelt Mórahalmiak! Hölgyeim és Uraim!

Jókai Mór *És mégis mozog a föld* című híres regényében az egyik szereplő azt mondja a fejlődésről: „Én láttam téglát téglára rakni, nyomot nyom után haladni, én láttam a ligetet, mikor ültették, az utcát, mikor kimérték. S engem nem hagy el a reménység, hogy előre megyünk.”

Jókai Mór gondolatával köszöntöm Önöket abból az alkalomból, hogy 25 esztendővel ezelőtt Mórahalom városi rangot kapott.

Bizonyára sokan vannak a mai ünneplők között olyanok, akik mindig is itt éltek, és pontosan emlékeznek arra a 25 évvel ezelőtti napra – Isten tartsa meg őket egészségben! Ők tudják, mennyi munka van Mórahalom otthonosságában, takarosságában, fejlettségében. Bizony sokan raktak itt téglát téglára, mérték az utat, ültették a fákat. Építettek két kézzel, szívvel-lélekkel, ragaszkodással. Így lett a Homokhátság e szép vidékén lassanként önálló, vonzó település, s végül tekintélyes város.

Mórahalom a negyedszázaddal ezelőtti léptékváltás után is tovább növekedett, erősödött, ma már fontos szerepet tölt be a térség életében. Az itt élők joggal büszkék városukra, közös ünnepeikre, dolgos hétköznapijakra.

Egy ember életében negyedszázad nagy idő, egy városéban nem tűnik annak. Újabb és újabb nemzedékek indulnak útra, akik már városlakónak születtek itt, Mórahalmon. A szülőföldjükhöz, városukhoz való ragaszkodásuk azonban, reméljük, változatlan marad. Elődeik nyomában őrzik, gyarapítják és továbbadják városuk hagyományait, épített és szellemi örökségét.

Szép ünnepet, emlékezetes évfordulót, sikeres folytatást kívánok mindannyiuknak!

Budapest, 2014. szeptember 01.

Áder János